

Vergaderjaar 2004–2005

29 743

Wijziging van het Wetboek van Strafvordering in verband met het treffen van een regeling inzake het verhoor van afgeschermdde getuigen en enkele andere onderwerpen (afgeschermdde getuigen)

Nr. 10

BRIEF VAN DE MINISTER VAN JUSTITIE

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 22 maart 2005

Bij brief van 3 maart jl. verzocht de vaste commissie voor Justitie mij een inhoudelijke reactie te vragen van het openbaar ministerie op het wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering in verband met het treffen van een regeling inzake het verhoor van afgeschermdde getuigen en enkele andere onderwerpen (hierna: wetsvoorstel afgeschermdde getuigen). In antwoord op deze brief bericht ik u het volgende.

Het wetsvoorstel afgeschermdde getuigen kent een ontstaansgeschiedenis die afwijkt van de gebruikelijke gang van zaken bij de voorbereiding van wetgeving. Ik wijs in dit verband in de eerste plaats op de motie Wilders c.s. (Kamerstukken II 2003/04, 28 463, nr. 25) die op 9 december 2003 door de Tweede Kamer is aanvaard. Deze motie verzocht de regering om binnen zes weken «wetgeving over de toelaatbaarheid en wijze van gebruik van AIVD-informatie in strafzaken te ontwikkelen en voor advies aan de Raad van State voor te leggen».

De met dit wetsvoorstel te betrachten urgentie werd verder benadrukt in het debat op 14 april 2004 naar aanleiding van de terroristische aanslagen in Madrid. Bij die gelegenheid verzochten verschillende fracties mij dringend al het nodige te doen om te bevorderen dat het wetsvoorstel afgeschermdde getuigen zo snel mogelijk tot wet wordt verheven en in werking zal treden. In reactie hierop heb ik toen aangegeven het wetsvoorstel nog diezelfde maand in de ministerraad te willen bespreken met het oog op de toezending van het voorstel voor advies aan de Raad van State. Dit bracht echter wel met zich mee dat ik heb moeten besluiten om – geheel in lijn met het dringende verzoek van de Tweede Kamer – de gebruikelijke fase waarin adviesinstanties in de gelegenheid worden gesteld mij omtrent het voorstel van wet van advies te dienen, achterwege te laten. Ik heb de adviesinstanties om begrip gevraagd voor het feit dat hun advies niet is gevraagd, en daarbij aangegeven dat ik mij desalniettemin vanzelfsprekend aanbevolen hield voor een eventuele reactie op het wetsvoorstel. Daarop zouden de toezending aan de ministerraad en de verdere procedure echter niet wachten. Bij die gelegenheid heb ik de adviesinstanties een concept-tekst van het wetsvoorstel met bijbehorende memorie van

toelichting ter informatie toegezonden. Naar aanleiding hiervan hebben de betrokken adviesinstanties mij successievelijk voorzien van hun reacties op het wetsvoorstel.

Thans ligt het verzoek voor van de vaste commissie van Justitie om in het stadium nadat het wetsvoorstel bij de Tweede Kamer is ingediend een van de adviesorganen – het College van procureurs-generaal – te vragen om een inhoudelijke reactie op het wetsvoorstel.

Een vraag van gelijke strekking, althans met betrekking tot alle adviesorganen, stelden de leden van de fractie van GroenLinks mij eerder ook in het verslag over het wetsvoorstel afgeschermd getuigen (Kamerstukken II 2004–2005, 29 743, nr. 6, blz. 4). In antwoord daarop heb ik in de eerste plaats de aandacht gevestigd op hetgeen hierboven over de betrokkenheid van de adviesinstanties bij het wetsvoorstel is opgemerkt. Voorts heb ik in stelling gebracht dat met het alsnog voorzien in een formele consultatieronde afbreuk zou worden gedaan aan de positie van de Raad van State als belangrijkste en laatste adviesorgaan van de regering voor de wetgeving. Ten slotte heb ik nog opgemerkt dat een dergelijke handelwijze evenmin goed zou sporen met mijn eerder gememoreerde toezegging aan de Tweede Kamer om te bevorderen dat dit wetsvoorstel zo spoedig mogelijk wet zou moeten worden en in werking zal treden.

In het licht van onderhavig verzoek van de vaste commissie voor Justitie moet ik u meedelen dat mijn hierboven aangehaalde zienswijze omtrent het vragen van een inhoudelijke reactie op het wetsvoorstel in het stadium nadat het wetsvoorstel is ingediend bij de Tweede Kamer onveranderd is gebleven. Advisering door instanties en organisaties die direct te maken krijgen met de praktische toepassing van wetgeving acht ik van groot belang bij de voorbereiding van wetsvoorstellen. Dergelijke inbreng geeft mede vorm aan de inhoud van het voorstel van wet zoals het ter advisering wordt voorgelegd aan het laatste adviesorgaan voor de wetgeving van de regering, de Raad van State. Zodra echter een wetsvoorstel eenmaal bij de Tweede Kamer is ingediend, vergezeld van het advies van de Raad van State en het bijbehorende nader rapport, moet constitutioneel gesproken de fase van het raadplegen van de adviesorganen van de regering voor de wetgeving als afgerond worden beschouwd. Aan het verzoek van de vaste commissie voor Justitie zal ik derhalve geen uitvoering kunnen geven.

Wel voeg ik te uwer kennisneming bij een afschrift van de reactie op het wetsvoorstel afgeschermd getuigen die het College van procureurs-generaal mij op 30 juni 2004 heeft toegezonden¹ in het kader van de voorbereiding van het wetsvoorstel.

Met het vorenstaande vertrouw ik u naar behoren te hebben geïnformeerd.

De Minister van Justitie,
J. P. H. Donner

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.